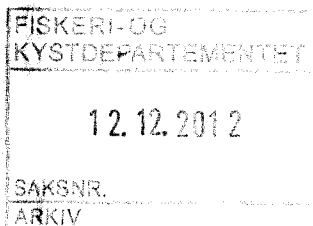

**DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT**

Fiskeri- og Kystdepartementet
Postboks 8118 DEP
0032 OSLO

Deres ref.
201200731

Vår ref.
12/6222 - TJU

Dato
10.12.2012

Høring - Endringer i akvakulturloven

Vi viser til Fiskeri- og kystdepartementets brev 19. september 2012 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

Vi ber Fiskeri- og kystdepartementet vurdere behovet for en mer presist utformet forskriftshjemmel i akvakulturloven § 12 første ledd.

Justis- og beredskapsdepartementet er enig i at det bør fastsettes et tak for overtredelsesgebyrenes størrelse. Dette kan bidra til å sette klarere rammer for forvaltningens skjønnsutøvelse i den enkelte sak, noe som kan redusere eventuelle betenkeligheter ved bruk av overtredelsesgebyr.

Vi er i tvil om det alt i alt er hensiktsmessig å avskjære domstolene fra muligheten til å prøve forvaltningens vurdering av om overtredelsesgebyr bør ilegges dersom vilkårene for å ilegge dette er oppfylt, eller domstolene på dette punktet bør ha kompetanse tilsvarende det forvaltningsorganet har. Spørsmålet oppstår særlig der både forvaltningen og domstolene mener at vilkårene for å ilegge sanksjonen er oppfylt, men der det er spørsmål om det er ønskelig å ilegge sanksjonen. Domstolene har tradisjonelt ikke hatt alminnelig kompetanse til å prøve et slikt «kan-skjønn» som ledd i sin prøving av lovligheten av forvaltningens vedtak. Det kan være nær sammenheng mellom spørsmålet om en sanksjon bør ilegges og spørsmål om hva sanksjonen nærmere bør gå ut på (utmålingen). Det siste spørsmålet må i dag kunne prøves i mange saker. Den skjønnsmessige vurderingen av om en sanksjon bør ilegges, skjer dessuten ikke på fritt grunnlag. Det kan i denne sammenheng vises til Fiskeri- og

kystdepartementets forslag til § 30 andre ledd, hvor det regnes opp en rekke momenter som det særlig skal legges vekt på ved avgjørelsen av om foretaket skal ilegges overtredelsesgebyr. Det er her tale om momenter som langt på vei er identiske med de momentene som gjelder ved det tilsvarende spørsmålet ved foretaksstraff, og som det ligger til domstolene å anvende fullt ut. Departementet vil trolig komme tilbake til spørsmålet ved den generelle oppfølgingen av Sanksjonsutvalgets utredning (NOU 2003: 15).

I høringsnotatet foreslås det å gi en egen ny § 25 a om utveksling av opplysninger mellom myndigheter. Behovet for en slik bestemmelse er i liten grad konkretisert. Det er heller ikke pekt på hvor unntakene i forvaltningsloven § 13 b ikke strekker til. Det er dermed uklart om utilstrekkelig tilgang til opplysninger skyldes at 1) dagens regler står i veien for opplysningsutveksling, 2) gjeldende regler misforstås eller 3) det er uavklart hva dagens regler innebærer. Særlige lovbestemmelser om unntak fra taushetsplikt bør ikke gis uten at det foreligger et behov som er dokumentert, og som er basert på en riktig forståelse av gjeldende lovbestemmelser. Vi anmoder Fiskeri- og kystdepartementet om å vurdere behovet for en særlig lovbestemmelse i lys av merknadene foran.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Toril Juul
seniorrådgiver